

Amazonase iludus aknalaua

REPRO

Olen juba mitu aastat kasvatanud meelistähte. Näib, et ta tunneb end minu juures päris hästi, sest kasvab väga lopsakalt, kuid ei õitse. Mis võib olla selle põhjus?

Vastab

JAAN METTIK

Veel mõned aastakümned tagasi toataimena väga haruldast meelistähte (*Eucharis*) võib tänapäeval osta lillepoest nii lõikelille, potilille kui sibulana. Looduses kasvavad selle taimepeekonna esindajad Kesk- ja Lõuna-Ameerika vihma- ja mägimetsade alustaimestikis.

Sellest, et tegu on metsataimega, annavad tunnistust ka laiad tumerohelised lehed. Enamikul, peamiselt lagedatel aladel kasvavatest amarüllilistest on need pikad ja kitsad rihmad, kuid meelistähe lehed meenutavad teist küllalt varjutaluvat ilutaimet hostat.

Tänu oma troopilisele ja metsasele päritolule on meelistähed tõestanud end küllalt tublide toailledena. Nad pole ülemäära valgusnõudlikud, ei vaja talvist jahead puhkeperioodi ning võivad õitseda isegi kaks korda aastas.

Kui teie taimed aga järjekindlalt õitseda ei taha, võib põhjus olla selles, et olete nende elu liiga mõnusaks teinud. Ülemäära suures potis ning pidevalt külluslikult kastetud ja lämmastikurikka väetisega väetatud sibullilled on laisad õitsejad.

Selleks et teada saada, kas põhjus võiks olla liiga heas elus, looge oma meelistähele kevadtalvine põuaperiood: vähendage kuu-paari jooksul ettevaatlikult kastmist ning lõpetage igasugune väetamine sootuks. Laske mullapallil sellel ajal kastmiskordade vahel tublisti taheneda, kuid jälgige kindlasti, et muld päris läbi ei kuivaks. Kuna meelistähe elus pole täiskuiuva puhkeperioodi ette nähtud, võib see taimel hukutavalt mõjuda. Paari kuu pärast võite kastmise taas tavapärase tasemeni tõsta ning siis on näha, mis saab. Sageli aitab selline lühiajaline põuaperiood taimi õitsemata "ehmatada".

Õitsemist võib pärssida ka liiga sage ümberistutamine ning suur pott. Reeglina ei armasta sibullilled liiga sagedast juurte häirimist ning

Meelistäht võib õitseda isegi kaks korda aastas.

nad õitsevad kõige paremini kerges pitsituses. Seega ärge istutage meelistähti ümber sagedamini kui paari-kolme aasta järel.

Kui kumbki pakutud vahenditest ei aita, võib põhjus olla ka liiga hämaras kasvukohas. Kuigi tegu on varjutaluva alusmetsataimega, on toa tagumine nurk isegi talle liiga pime.

Leidke meelistähele mõni valgus kasvupaik, kuid jälgige, et taim ei satuks ereda päikese kätte. Mõni tund hommiku- või õhtupäikest on igati vastuvõetav, kuid keskpäevane päikeselöösk on kindlasti liig ning võib lopsakaid lehti tublisti põletada. Sellisel juhul tee taimel valgust andes kasu asemel hoopis kahju.